

Cộng Đoàn Đức Mẹ La Vang Winchester, CA Giáo Xứ Chân Phước Teresa Calcutta

Linh mục Phụ Trách Giuse Nguyễn Bá Tòng
36515 Briggs Rd, Murrieta, CA 92562

website: www.cddmlv.com

Số Phát Hành: 202 01/18/2015

Bản Tin Hàng Tuần

Giờ Lễ Chủ Nhật

-Thứ Bảy:

5:30PM (English)
-Chủ Nhật: 7:15AM, 8:30AM, 10:15AM,
12 Noon & 5:00PM (English)

Lễ Tiếng Việt:

- Thánh Lễ: 1:30- 2:30PM
- Giải Tội: 1:00-1:30PM
- Tập Hát: 1:00-1:30PM
- Giáo Lý: 12:00PM-1:30PM

Website giờ lễ trên toàn thế
giới: www.masstimes.org

Rửa Tội, Hôn Phối, Thêm Sức, Gia
nhập vào Cộng Đoàn hoặc thay đổi
địa chỉ

Xin liên hệ Chủ Tịch Nguyễn B. Sương
858-206-5795

Xức Dầu & Rước Mình Thánh tại gia

Xin liên hệ Cha Giuse Nguyễn Bá Tòng

Ban Mục Vụ 2014-2016:

Chủ Tịch: Nguyễn B. Sương 858-206-5795

Ngoại Vụ: Nguyễn Q. Dung 951-375-9374

Xã hội: Nguyễn Thanh Tâm 951-834-7436

Lời Chúa: Tuấn Anh Hồ 714-837-0398

Thánh Thể: Vũ T Kim Oanh 951-375-6687

Phòng Thánh: Hà Đỗ 760 547-3444

Chris Phan 951-816-2889

Thánh Nhạc: Nguyễn Q. Dung 951-375-9374

Giáo Lý: Trí Mai 951-795-0120

Truyền Thông: Nguyễn B. Sương
858-206-5795

email: banmucvu@cddmlv.com hoặc
bantruyenthong@cddmlv.com

CN II TN B TIN MỪNG

Ga 1, 35-42

Khi ấy, Gioan đang đứng với hai người trong nhóm môn đệ của ông nhìn theo Chúa Giêsu đang đi mà nói: "Đây là Chiên Thiên Chúa". Hai môn đệ nghe ông nói, liền đi theo Chúa Giêsu. Chúa Giêsu ngoảnh mặt lại, thấy họ đi theo Mình, thì nói với họ: "Các người tìm gì?" Họ thưa với Người: "Rabbi, nghĩa là: thưa Thầy, Thầy ở đâu?" Người đáp: "Hãy đến mà xem". Họ đã đến và xem chỗ Người ở, và ở lại với Người ngày hôm ấy, lúc đó độ chừng giờ thứ mười. Anrê, em ông Simon Phêrô, (là) một trong hai người đã nghe Gioan nói và đã đi theo Chúa Giêsu. Ông gặp Simon anh mình trước hết và nói với anh: "Chúng tôi đã gặp Đấng Messia, nghĩa là Đấng Kitô". Và ông dẫn anh mình tới Chúa Giêsu. Chúa Giêsu nhìn Simon và nói: "Người là Simon, con ông Gioan, người sẽ được gọi là Kêpha, nghĩa là Đá".

CHIA SẺ TIN MỪNG

Chiến Dịch André

Lm. Mark Link

"Chúng ta hãy nên bắt chước André chia sẻ với người khác niềm tin của mình vào Chúa Giêsu"

Cách đây mấy năm, có một ông lão được nhận vào bệnh viện để điều trị bệnh. Sau khi ông cụ được để chịu, cô y tá hỏi ông lão vài câu hỏi theo thông lệ, vì cô phải điền vào một trong các giấy tờ thủ tục nhập bệnh viện. Một trong những câu cô hỏi ông lão là: "Tôn giáo ông quý chuộng hơn cả là tôn giáo nào?". Cụ già nhìn cô y tá và nói: "Tôi rất vui sướng được cô hỏi câu ấy, tôi luôn luôn muốn là một người công giáo, nhưng trước đây chưa có ai hỏi tôi như vậy. Chính cô là người đầu tiên hỏi tôi câu ấy".

Câu chuyện có thực trên đặt cho chúng ta một vấn đề gây bối rối: Tại sao trong chúng ta có nhiều người do dự khi phải chia sẻ đức tin của mình với kẻ khác? hoặc chúng ta có thể đặt lại câu hỏi này như sau: Nếu chúng ta tin rằng Phúc Âm thực sự là Tin Mừng, thì tại sao chúng ta lại không chia sẻ nó với kẻ khác? hoặc nếu chúng ta tin Đức Giêsu là kho tàng vĩ đại nhất mà chúng ta có thể chiêm hữu được, thì tại sao chúng ta không chia sẻ với người khác đức tin của mình nơi Đức Kitô?

Điều này dẫn chúng ta đến với bài đọc ngày hôm nay. Bài đọc thứ nhất tường thuật việc Samuel chia sẻ niềm tin của mình với chàng Eli. Bài đọc thứ hai tường thuật lại việc thánh Phaolô chia sẻ đức tin của mình với tín hữu Côrintô. Và bài Phúc Âm trình bày Gioan tẩy giả chia sẻ đức tin với hai môn đệ của mình, và André chia sẻ đức tin với anh em mình là Phêrô. Chúng ta hãy chú ý vào bài Phúc Âm và đặc biệt vào trường hợp André. Sự kiện thánh Gioan nhắc đến André những ba lần trong Phúc Âm của ngài quả thực mang đầy ý nghĩa. Lần nào André cũng dẫn đến với Chúa Giêsu một người nào đó, lần nào ông cũng chia sẻ đức tin của mình với kẻ khác, trong bài đọc hôm nay, André dẫn Phêrô, anh mình đến với Chúa Giêsu, mà Ngài đặt làm viên đá để xây dựng Giáo hội Ngài trên đó. Lần sau, André lại dẫn đến với Chúa Giêsu một em bé có 5 ổ bánh và hai con cá (Ga 6: 8) và Chúa Giêsu đã dùng bánh và cá này để thiết đãi đám đông đang đói một bữa no nê. Sau cùng, chính André lại dẫn đến với Chúa Giêsu vài người Hy Lạp (Ga 12: 20-22), để rồi Chúa Giêsu thừa cơ hội này dạy cho dân chúng những điều trọng đại.

Từ đó, chúng ta trở lại câu hỏi ban đầu; Nếu quả thực chúng ta tin Đức Giêsu là kho báu to lớn nhất mà chúng ta có thể chiếm hữu được, thì tại sao chúng ta lại không muốn chia sẻ kho tàng của chúng ta cho kẻ khác?

Vài năm trước, một giáo viên trung học ở Chicago đã yêu cầu mỗi học viên trong lớp phỏng vấn ba người về vấn đề cầu nguyện. Các học viên phải đặt cho họ 5 câu hỏi:

- Anh (chị) có cầu nguyện không?
- Anh (chị) cầu nguyện hằng ngày hay chỉ thỉnh thoảng?
- Tại sao anh (chị) cầu nguyện?
- Khi cầu nguyện, anh (chị) cầu nguyện như thế nào?
- Ai đã dạy anh (chị) cầu nguyện?

Cuộc phỏng vấn của các học viên đem lại ba điều ngạc nhiên:

Thứ nhất, các học viên ngạc nhiên vì không ngờ người ta lại sẵn lòng bàn luận đến vấn đề cầu nguyện như thế.

Thứ hai, họ ngạc nhiên khi thấy có nhiều người cầu nguyện hằng ngày.

Và thứ ba, họ ngạc nhiên vì có nhiều bạn bè thân thiết của mình có cầu nguyện, thế mà trước đó họ chưa hề bao giờ bàn luận với nhau vấn đề ấy.

Một sinh viên nói về cuộc phỏng vấn:

“Tôi cứ tưởng các bạn tôi sẽ chế nhạo cuộc phỏng vấn, thế mà hoàn toàn khác hẳn, họ đã kính cẩn trả lời. Một trong các bạn tôi nói rằng anh thực vui mừng khi bàn về một điều thực sự có ý nghĩa như thế.

Một cô gái kết luận: “Điều tôi thu lượm được từ dự án phỏng vấn nói trên chính là: Người ta đã thực sự quan tâm đến vấn đề cầu nguyện”

Tất cả chúng ta đều đã đọc các bài viết trong các tạp chí bàn về cách thức trở nên một người nói chuyện có duyên hơn, hoặc bàn về việc trau dồi nhân cách bằng cách trau dồi nghệ thuật nói chuyện của mình. Các bài ấy luôn luôn nhấn mạnh điều này: Chúng ta nên nói đến những gì thân thiết và quan trọng đối với chúng ta. Thế mà có gì thân thiết và quan trọng hơn là niềm tin vào Chúa Giêsu? Ai còn nghĩ rằng người ta chẳng quan tâm gì đến những việc này thì nên ghi nhớ cuộc khảo sát của các sinh viên nêu trên. Người ta chẳng những ủng hộ cuộc khảo sát mà còn lấy làm háng hái tham gia vào đó là khác.

Điều này khiến chúng ta đi đến một điểm quan trọng “chúng ta nên chia sẻ đức tin của chúng ta với kẻ khác”. Bất cứ ai nghĩ rằng điều này không quan trọng thì người ấy nên ghi vào tâm trí câu chuyện về ông lão nói trên. Giả như cô y tá chẳng hỏi ông về vấn đề tôn giáo thì chắc hẳn ông đã qua đời trong tình trạng chưa thực hiện được giấc mơ trở thành một người công giáo.

Và bất cứ ai nghĩ rằng việc chia sẻ đức tin của mình với kẻ khác là chẳng quan trọng thì kẻ ấy nên ghi vào tâm trí bài Tin Mừng hôm nay. Giả như André đã không chia sẻ đức tin với ông anh Phêrô thì có lẽ chẳng bao giờ Phêrô trở nên tảng đá trên đó Chúa Giêsu xây dựng Giáo hội Ngài. Và giả như André đã không chia sẻ đức tin của mình với cậu bé có năm chiếc bánh và hai con cá thì có lẽ đám đông trên đồi sẽ trở về nhà bụng đói meo và Phúc Âm có lẽ đã không có được một trong những câu chuyện hứng khởi nhất của toàn bộ Kinh Thánh rồi!

Để kết luận, bài Phúc Âm hôm nay mời gọi chúng ta xem xét kỹ lưỡng lý do tại sao chúng ta còn miễn cưỡng không muốn chia sẻ đức tin của mình với kẻ khác? Nếu chúng ta tin Phúc Âm là Tin Mừng và nếu chúng ta tin Đức Giêsu là kho báu to lớn nhất mà con người có thể chiếm hữu, thì tại sao chúng ta lại miễn cưỡng không muốn chia sẻ đức tin của mình với con cái chúng ta, với bạn bè chúng ta và với những ai mà ta biết đang tìm kiếm một niềm tin? Đây là vấn nạn cực kỳ quan trọng mà Tin Mừng hôm nay đặt ra trước mỗi người trong chúng ta. Không ai có thể trả lời dùm chúng ta. Chúng ta phải tự mình trả lời lấy, mỗi người tùy theo cách thức riêng của mình. Và chúng ta bị bắt buộc phải trả lời câu hỏi ấy. Tha nhân đang chú tâm vào đức tin của chúng ta, và sự chia sẻ đức tin của chúng ta đóng vai trò cực kỳ quan trọng.

Chúng ta hãy kết thúc với lời khẩn nguyện.

Lạy Chúa, xin dạy cho mỗi người trong chúng con biết rằng ngay ở đây, trên trái đất này, Chúa chỉ biết nhờ đôi bàn tay chúng con để giúp đỡ những người thiếu thốn, Chúa chỉ biết dùng trái tim chúng con để ôm ấp những kẻ cô đơn; Chúa chỉ nhờ giọng nói chúng con để chia sẻ sứ điệp loan báo cuộc sống, nỗi khổ đau và cái chết Chúa đã chịu vì chúng con.

Lạy Chúa, xin hãy dạy chúng con biết rằng ở nơi đây, trên trái đất này, chúng con là đôi tay của Chúa, chúng con là tiếng nói của Chúa, và chúng con là trái tim của Chúa."

SÔNG ĐẠO

Phép lạ: em bé bị rớt khỏi xe mà còn sống

Sau đây là cảm nghiệm của bà Donna Newsom vào một buổi sáng trong lúc kẹt xe trên xa lộ, thành phố Dallas, Tiểu bang Texas, Hoa Kỳ. Bà kể:

“Lúc đó là giờ cao điểm của giao thông. Tôi lái chiếc xe trắng hiệu Mustang ra khỏi bãi đậu xe. Nạn kẹt xe thật là khủng khiếp. Trong lúc chờ đợi đến phiên mình, tôi hát thầm mấy câu của bài hát:

”Xin Chúa dẫu con núp bóng của đôi cánh Ngài..”

Tôi biết lời hát ấy trích từ trong Thánh Vịnh 91 như sau:

1 Hỡi ai nương tựa Đấng Tối Cao

và núp bóng Đấng quyền năng tuyệt đối,

2 hãy thưa với CHÚA rằng:

”Lạy Thiên Chúa, Ngài là nơi con náu ẩn,

là đồn lũy chở che, con tin tưởng vào Ngài.”

3 Chính Chúa gìn giữ bạn

khỏi lưới kẻ thù giăng, khỏi tai ương tàn khốc.

4 Chúa phù trì chở chở, dưới cánh Người, bạn có chỗ ẩn thân: lòng Chúa tin trung là khiên che thuẫn đỡ.”

Tôi đã được nghe nhiều câu chuyện sống sót của những người lính chiến. Sở dĩ được thoát chết là nhờ họ suy niệm cầu nguyện và tin tưởng nơi Thánh Vịnh 91 này.

Trong cuộc sống tôi đã chứng kiến rất nhiều phép lạ mà Chúa đã cứu sống những ai cầu nguyện Thánh vịnh 91 này. Là một nữ y tá tôi nhìn thấy có những bi kịch nhưng rồi lại trở thành hài kịch.

Trên đường đi làm vào sáng hôm ấy, tôi đi sau một cái xe màu xanh đậm và tôi gần muốn xỉu khi nhìn thấy trên nóc cái xe ấy có một ghế car seat đựng một em bé trong đó. Có nghĩa là bà mẹ vì bận rộn nên quên cho ghế có em bé vào cột trong xe mà lại để ghế xe em trên nóc xe một cách lừng lơ. Ghế xe có thể rớt xuống khỏi xe bất cứ lúc nào, nếu như xe queo mặt, queo trái hay lái nhanh.

Tôi run sợ cho sinh mạng đứa bé nên tôi cầu nguyện âm thầm và sốt sắng. Tôi gọi Danh Thánh Chúa Giêsu để xin Chúa cứu. Cuối cùng, điều tôi sợ đã xảy ra. Đứa bé và chiếc ghế bị hất tung lên trời rồi rớt xuống đường. Tự động, tất cả những xe cộ dừng lại và lo lắng tìm xem cháu bé có bị thương hay không.

Cái ghế rớt xuống lề đường và quay tung mấy vòng. Tôi vội vàng nhảy xuống xe và tìm đến bên đứa bé. Thấy tôi, em bé méu máo. Rồi tôi nghe tiếng hét của người mẹ:

‘Con tôi, con tôi, ôi con tôi!’”

Bà mẹ dánh mắt mọi mặt và mắt ngủ, nước mắt lưng tròng, bà chạy xuống xe để

xem xét đứa con nhỏ của bà coi có bị gì không? Trên xe còn có một lũ trẻ con khác đang ngạc nhiên nhìn mọi sự xảy ra xung quanh.

Tôi quay lại nói với một người khách bên đường:

“Xin giúp đưa chiếc xe này ra khỏi đường lộ và xin coi chừng lũ trẻ con.”

Rồi tôi quay sang nói với bà mẹ với giọng nói nhẹ nhàng:

‘Tôi là y tá. Bà tới đây, đem em bé ra khỏi con đường rồi tôi sẽ xem xét coi em ấy có bị thương gì không?’

Thế rồi trên bãi cỏ của lề đường, tôi xem xét coi em bé có bị đau gì không. May quá, bé không đau mà còn mỉm cười. Tôi quay lại người mẹ và an ủi:

‘Mọi sự tốt đẹp cả, bé không bị đau.’

Người mẹ ôm tôi và khóc rồi nói:

“Cám ơn bà. Tôi không bao giờ có thể cám ơn bà cho đủ được.”

Sau đó một xe cứu thương và một xe cảnh sát đến đưa em bé đi nhà thương. Sau khi các bác sĩ khám thì họ nói rằng tình trạng sức khỏe của bé rất khả quan.

Tôi vui mừng trở về xe và cảm tạ Chúa vì Chúa cứu sống đứa bé. Nếu không thì người mẹ sẽ ân hận suốt đời bà vì sự lãng trí hay quên của bà.

Trên đường đi, tôi lại hát bài Thánh Vịnh 91 với câu:

*"Lạy Thiên Chúa, Ngài là nơi con náu ẩn,
là đồn lũy chở che, con tin tưởng vào Ngài. (TV91:1)*

Tôi cảm tạ Chúa với lời sau:

"Lạy Chúa con đã nhận được thông điệp của Chúa rồi, to và rõ ràng!,"

Đúng là một phép lạ Chúa ban nên cô bé bị rớt từ nóc xe xuống đất trong một ngày đông đảo xe cộ mà không sao cả. Cảm tạ Chúa nhân lành vô biên!

30/12/2014

TIN TỨC GIÁO HỘI HOÀN VŨ

Điện văn Đức Thánh Cha gửi Chủ tịch Nhà Nước Việt Nam

Sáng ngày 15-1-2015, ĐTC đã giã từ Sri Lanka sau 2 ngày viếng thăm, và bay sang Philippines để tiếp tục cuộc tông du. Máy bay chở ĐTC bang ngang không phận các nước Sri Lanka, Ấn độ, Myanmar, Thái Lan, Campuchia và Việt Nam. Theo thông lệ, Người điều gửi điện văn đến quốc trưởng các nước liên hệ để chào thăm. Điện văn cho Việt Nam có nội dung như sau:

Kính gửi Ngài Trương Tấn Sang

Chủ tịch Cộng Hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam _ Hà Nội

Tôi gửi lời chào thăm nồng nhiệt đến Ngài trong lúc tôi bay trên không phận Việt Nam trên đường từ Sri Lanka đến Philippines. Tôi đoan chắc cầu nguyện cho Ngài và toàn thể nhân dân Việt Nam, đồng thời khẩn cầu dòi dào phúc lành an bình và thịnh vượng trên Ngài.

Ký tên: Phanxicô, Giáo Hoàng

Có gần 1 triệu người Philippines ra đón ĐTC Phanxicô

Sau Sri Lanka, hôm 15/01/2015, Giáo hoàng Phanxicô đã tới Manilla bắt đầu chuyến thăm 5 ngày Philippines, nước có số người theo Công giáo đông nhất châu Á. Đón Đức Thánh Cha tại sân bay Manilla có Tổng thống Philippines Benigno Aquino cùng nhiều quan chức chính phủ và các chức sắc trong Giáo hội Công giáo Philippines.

Các nhà thờ tại Manilla đã đồng loạt đổ chuông chào đón Đức Thánh Cha. Các hoạt động của Giáo hoàng Phanxicô dự kiến sẽ lôi cuốn các cuộc tập hợp của hàng triệu tín đồ Công giáo, vì vậy mà an ninh là vấn đề đau đầu cho chính quyền Philippines. Thông tin viên RFI tại Manilla, Marianne Dardard tường trình

" Đây là lần thứ tư quần đảo Philippines được đón Giáo hoàng. Hàng triệu tín đồ Công giáo đã quy tụ về thủ đô đón Đức Thánh Cha và vì thế đây là vấn đề đau đầu cho các nhân viên bảo vệ an ninh.

Có hai điểm cũng đủ cho thấy quy mô tầm mức sự kiện được coi là lớn nhất trong năm của Philippines. Trước hết đó là, hơn 80% người dân Philippines theo Công giáo. Philippines cũng là đất nước Công giáo lớn nhất châu Á và đứng thứ 3 thế giới về số lượng tín đồ.

Thứ hai là, người Philippines vẫn giữ kỷ lục về số lượng người tập hợp trong các dịp đón Giáo Hoàng. Cách đây 20 năm, nhân dịp Ngày hội Thanh niên Công giáo thế giới năm 1995, 5 triệu tín đồ đã đổ về thủ đô Manilla để được nhìn thấy Giáo hoàng Gioan Phaolô đệ nhị. Trong chuyến thăm lần này của Giáo hoàng Phanxicô, dự báo có thể sẽ có tới 6 triệu người dự buổi thánh lễ vào Chủ nhật tới.

Với một đám đông lớn và một người có phong cách ứng xử tự phát như Giáo hoàng Phanxicô, thì lo ngại lớn cho lực lượng an ninh đó là vấn đề khủng bố. Bởi vì trong quá khứ, cứ mỗi lần có Giáo hoàng tới thăm, tại Philippines lại xảy ra ít nhất một vụ tấn công; như vụ tấn công bằng dao năm 1970 một người Bolivia đã đâm Giáo hoàng Paul Đệ lục khi ngài đến Manila.

Năm 1995, một tuần trước chuyến thăm của Giáo hoàng John Paul Đệ nhị, cảnh sát đã chặn đứng âm mưu đánh bom xe của Ngài của các phần tử Hồi giáo cực đoan.

Giáo hoàng kêu gọi lãnh đạo Philippines diệt trừ tham nhũng

Đức Giáo Hoàng Phanxicô kêu gọi giới lãnh đạo Philippines từ bỏ tệ tham nhũng tràn lan đã gây tác hại tại đảo quốc này , trong nhiều thập niên qua, và thay vào

đó hãy làm việc để chấm dứt điều mà Đức Giáo Hoàng gọi là tình trạng nghèo đói “khủng khiếp” và những bất công xã hội gây khó khăn cho người dân nước này.

Đức Giáo Hoàng Phanxicô đưa ra lời bình luận này hôm nay trong một bài diễn văn trước sự hiện diện của Tổng Thống Benigno Aquino và các giới chức Philippines khác trong ngày đầu tiên của chuyến đi 5 ngày tới thăm quốc gia duy nhất ở Á Châu có đa số dân theo Công giáo La Mã.

Sau đó, Đức Giáo Hoàng lại nêu lên những đề tài vừa kể một lần nữa, khi cử hành Thánh Lễ tại ngôi nhà thờ xây cất theo kiến trúc thời thực dân ở Manila.

Đức Giáo Hoàng nói: “Hãy có mặt để giúp những người phải sống trong một xã hội bị đè nặng dưới nghèo đói và tham nhũng, những người mà tinh thần bị đổ vỡ, chỉ muốn buông xuôi, rời bỏ trường học để sống trên các hè phố. Hãy ca ngợi cái đẹp và sự thực trong thông điệp của Thiên Chúa giáo gửi tới một xã hội bị cám dỗ bởi những hình ảnh đối nghịch về tính dục, hôn nhân và gia đình.”

Đức Giáo Hoàng Phanxicô nói trước đám đông tụ tập rằng chuyến đi thăm của Ngài có mục đích bày tỏ sự thân thiết của ngài đối với những người đã trải qua đau khổ, mất mát, tàn phá do Bão Yokand gây ra.

Đức Giáo Hoàng sẽ đi thăm tỉnh Leyte miền trung Philippines để gặp những người sống sót qua trận bão khốc liệt đã ập vào Philippines vào tháng 11 năm 2013.

Tại Sri Lanka, Giáo hoàng kêu gọi tôn trọng nhân quyền

Hôm 13/01/2015, mở đầu chuyến viếng thăm Sri Lanka, Đức Giáo hoàng Phanxicô đã kêu gọi tôn trọng nhân quyền tại một quốc gia mà căng thẳng sắc tộc vẫn tồn tại cho dù Sri Lanka đã ra khỏi một cuộc nội chiến dài 37 năm.

Theo hãng tin AFP, tôn trọng nhân quyền là một vấn đề cực kỳ nhạy cảm ở Sri Lanka, nơi mà các lãnh đạo vẫn từ chối hợp tác điều tra với Liên hiệp quốc những cáo buộc tội ác chiến tranh đối với thường dân vào lúc kết thúc nội chiến.

Ngay từ khi đặt chân đến thủ đô Colombo, Đức Giáo hoàng đã kêu gọi hòa giải giữa các sắc tộc và tôn giáo ở Sri Lanka. Từ Colombo, thông tin viên Antoine-Marie Izoard gửi về bài tường trình:

« Nằm ở phía Nam Ấn Độ, Sri Lanka đã ra khỏi nội chiến từ cách đây 5 năm,

nhưng cho đến ngày nay vẫn còn căng thẳng giữa người Sri Lanka, chủ yếu theo Phật giáo, và người Tamul, chủ yếu theo Hồi giáo.

Giáo hoàng là người đứng đầu một cộng đồng duy nhất bao gồm tín đồ của cả hai sắc dân nói trên. Cho nên, khi vừa đặt chân đến thủ đô Colombo, lãnh đạo Giáo hội Công giáo La Mã đã kêu gọi hòa giải.

Trước tân Tổng thống Maithripala Sirisena, mới đắc cử cách đây 5 ngày, Ngài đã đề ra một số quy tắc: hòa giải, đoàn kết, hòa bình chỉ có được một khi toàn bộ các thành viên của xã hội nỗ lực thực hiện.

Đức Giáo hoàng nhấn mạnh rằng tất cả mọi người phải được quyền phát biểu, phải hiện diện và phải tôn trọng lẫn nhau, sống với nhau thân ái như trong một gia đình duy nhất.

Tại Sri Lanka, Đức Giáo hoàng Phanxicô đã gặp gỡ một cộng đồng Công giáo chỉ chiếm khoảng 7% dân số. Ngài cũng phong thánh cho một nhà truyền giáo Ấn Độ và tiếp tục mời gọi hòa giải giữa các sắc tộc và giữa các tôn giáo.

Đức Thánh Cha tôn phong hiển thánh đầu tiên của Sri Lanka

COLOMBO. Sáng ngày 14-1-2015, ĐTC Phanxicô đã chủ sự lễ tôn phong cha Joseph Vaz, tông đồ tại đảo Tích Lan, lên bậc hiển thánh, trước sự hiện diện của hơn nửa triệu tín hữu tại thủ đô Colombo của Sri Lanka.

Lúc 7 giờ rưỡi, ĐTC đã rời tòa sứ thần Tòa Thánh để ra công viên Galle Face Green cách đó 2 cây số rưỡi. Công viên này ở trung tâm khu vực tài chánh của thủ đô Colombo, trải dài 5 cây số dọc theo bờ biển. Cũng tại nơi đây, cách đây 20 năm, ngày 21-1 năm 1995, Thánh Gioan Phaolô 2 Giáo Hoàng đã chủ sự thánh lễ trọng thể lúc 10 giờ sáng trước sự hiện diện của 300 ngàn tín hữu, để tôn phong Cha Joseph Vaz lên bậc chân phước.

Đến công viên, ĐTC Phanxicô đã dùng xe díp tiến qua các lối để chào thăm hơn 500 ngàn tín hữu tụ tập tại đây. Nhiều người phải đứng ở ngoài vòng đai công viên. Họ từ các nơi trên toàn quốc về đây, cả những vùng xa xăm ở miền bắc Sri Lanka với đa số dân là người Tamil. Hàng ngàn người đã đến đây từ chiều hôm trước và ngủ đêm tại chỗ để sẵn sàng dự lễ.

Chính phủ cũng giúp đỡ các tín hữu bằng cách cho hàng trăm xe bus của Nhà Nước đến các giáo xứ để chở những tín hữu muốn tham dự về thủ đô Colombo. Thêm vào đó, theo lệnh của bộ trưởng giao thông Sri Lanka, có 22 chuyến xe lửa đặc biệt và giá vé được giảm bớt 50% để tạo điều kiện cho các tín hữu có thể về thủ đô Colombo. Trong số hàng trăm ngàn người tham dự thánh lễ, đặc biệt có 1 ngàn tín hữu từ giáo phận Goa bên Ấn độ là giáo phận nguyên quán của thánh

Joseph Vaz. Ngoài ra, chính quyền cũng huy động 28 ngàn nhân viên cảnh sát và an ninh để giữ trật tự trong những ngày ĐTC viếng thăm.

Đến gần nhà thánh, trước khi mặc áo lễ, để cử hành thánh lễ, ĐTC đã được ông đô trưởng thành Colombo chào đón và trao tặng chìa khóa của thành phố.

Trước lễ đài, ĐTC đã được một đoàn vũ của Sri Lanka, gồm cả nam lẫn nữ, chào đón qua những điệu vũ cổ truyền. Họ cũng trình diễn các vũ điệu trong một số phần của thánh lễ.

Trước lễ đài cũng có chỗ danh dự có mái che cho tân tổng thống Serena, một Phật tử.

Đồng tế với ĐTC không những có 20 GM Sri Lanka, các vị thuộc đoàn tùy tùng, nhưng có thêm 4 HY từ Ấn độ, hàng chục GM thuộc các nước Á châu, kể cả Việt Nam, 1.100 linh mục. Ngoài ra có cả LM Cosme Jose Costa, 76 tuổi, thuộc giáo phận Goa bên Ấn độ, là người đã được phép lạ của thánh Joseph Vaz hồi năm 1938, khi mẹ ngài mang thai cha đến tháng thứ 7 bà bị băng huyết trầm trọng, nhưng cha Costa đã chào đời bình an nhờ mẹ và những người thân cầu xin cha Vaz cứu giúp.

Trong số các ca viên thuộc các ca đoàn đảm trách phần thánh ca, đặc biệt có nhiều bạn trẻ nghèo, được chọn từ các giáo phận trên toàn quốc.

Trong nghi thức phong hiển thánh, sau bài ca xin ơn Chúa Thánh Thần, Đức Cha Joseph Vianney Fernando, GM Kandy nơi cha Joseph Vaz qua đời, đã xin ĐTC cử hành việc phong hiển thánh cho cha. Rồi Đức Cha Sebastião do Rosario Ferrão, TGM giáo phận Goa bên Ấn độ, đã tóm lược tiểu sử của cha Joseph Vaz.

Tiểu sử thánh Joseph Vaz

Cha Joseph Vaz sinh năm 1651 tại làng Benaullim thuộc lãnh thổ giáo phận Goa bên Ấn Độ, song thân là người Bồ đào nha. Tốt nghiệp trung học, Joseph Vaz gia nhập chủng viện và năm 1676, và năm 25 tuổi, thầy Vaz thụ phong linh mục.

Trong những năm đầu, tân linh mục chưa nhận được bài sai đặc biệt nào, nên đã xin về hoạt động mục vụ tại Sancoale, nơi gia đình song thân sinh sống. Nhờ khiếu giảng thuyết và lòng nhiệt thành hoạt động tông đồ, nhất là ban phát bí tích hòa giải, chẳng bao lâu sau, danh tiếng của vị linh mục trẻ lan rộng. Cha Vaz còn mở một trường dạy tiếng la tinh ở Sancoale để giúp đỡ các bạn trẻ muốn đi tu.

Một năm sau ngày chịu chức, cha Vaz dâng một thánh lễ trọng thể tại nhà thờ Đức Bà phù Trợ ở Sancoale, trong đó, cha long trọng dâng hiến đời mình làm tội tở của Mẹ Maria. Hiện nay, bức thư do chính cha viết trong dịp đó vẫn còn được lưu giữ. Cha Vaz cũng quy tụ một nhóm linh mục khao khát sống đời khổ hạnh thành một hội dòng được Đức Giám Mục sở tại chấp thuận và chuẩn y luật dòng, đồng thời cha được bầu lên làm bề trên tiên khởi của dòng mang tên là giảng thuyết của thánh Philipê Neri.

Cũng trong thời gian này, cha Vaz được tin Giáo Hội Công Giáo tại Tích

Lan không có người chăm sóc từ 50 năm trước đó, nghĩa là từ ngày quân Hòa Lan theo phái Tin Lành cải cách chiếm đóng vùng này. Lòng nhiệt thành tông đồ thúc đẩy cha Vaz từ bỏ nhiệm vụ bề trên để xin đi truyền giáo tại Tích Lan, mặc dù nhà cầm quyền Hòa Lan cấm cách. Giả dạng một người hành khất, cha Vaz mấy lần tìm cách lén vào lãnh thổ Tích Lan nhưng mãi đến dịp lễ Phục Sinh năm 1867, cha mới lên được con tàu đưa sang bán đảo Jaffna, tây bắc Tích Lan, thành lũy kiên cố của quân đội Hòa Lan thực dân. Được một gia đình Công Giáo tiếp đón và chở che, cha bắt đầu tìm kiếm và thu thập các tín hữu Công Giáo. Chính quyền thực dân Hòa Lan đánh hơi thấy sự lạ giữa cộng đồng Công Giáo, nên ra sức lùng bắt vị linh mục này. Mấy lần cha bị chặn xét, nhưng nhờ tài cải trang, cha được họ thả cho đi. Sự hiện diện của cha tại Jaffna trở thành một nguy hiểm đe dọa cả tính mạng của cha lẫn gia đình thân quyến của người dám chứa chấp cha. Vì thế cha buộc lòng phải dời sang Sillalai, một thị trấn toàn người Công Giáo phụ cận Jaffna. Từ đó cha mở rộng hoạt động mục vụ sang các thị trấn gần đó.

Mùa Giáng Sinh năm 1689, viên tư lệnh quân đội Hòa Lan âu lo vì sức sống đạo của tín hữu Công Giáo đang được phục hồi nên quyết lòng lùng bắt cha Vaz, nhưng không thành công. Từ Sillalai, cha Vaz sang thành Puttalam, nơi có hơn 1000 tín hữu từ hơn 50 năm chưa bao giờ được thấy linh mục nào. Cha đến vương quốc Kandy trong vùng Puttalam, với hy vọng xin quốc vương tại đây cho phép tự do đi lại thăm viếng các tín hữu nơi đây. Nhưng vì lời dèm pha của một người Hòa Lan theo Tin Lành Cải Cách, nên cha Vaz cùng hai người Công Giáo khác bị bắt giam. Cha lợi dụng ngay thời gian bị giam cầm để học tiếng bản xứ và soạn thảo một cuốn từ điển tiếng địa phương.

Khi thấy hạnh kiểm tốt của người tù, bọn cai tù cũng nói tay thả lỏng việc kiểm soát. Năm 1692, cha đã được vua Kandy là Wimaladharmasuriya, một phật tử, cho phép dựng một căn lều trong vườn rau của nhà giam để dâng lễ Giáng Sinh. Ít lâu sau, căn lều này đã được biến đổi thành một nhà thờ dâng kính Đức Mẹ để cầu xin ơn trở lại cho người ngoại đạo.

Dù bị cầm tù, cha Vaz vẫn âm thầm hoạt động mục vụ cho các tín hữu tìm đến thăm cha. Một sự kiện lạ thường đã chấm dứt thời gian cầm tù của cha: lúc ấy, nước Kandy lâm nạn hạn hán nặng nề. Các nhà sư Phật giáo lập đàn theo lời yêu cầu của nhà vua để cầu mưa nhưng không được kết quả nào. Vua Kandy nhờ đến cha Vaz. Cha xin nhà vua cho dựng một lễ đài với một Thánh Giá giữa quảng trường, rồi cha quỳ xuống cầu nguyện. Trời mưa xuống thật và lại mưa nhiều nữa, nhưng cha và lễ đài vẫn khô ráo không bị ướt chút nào. Sau biến cố lạ lùng này, vua Kandy trả tự do và cho phép cha Vaz được tự do giảng đạo mọi nơi. Những năm sau đó, cha Vaz đã tận dụng tự do để tổ chức và củng cố hệ thống truyền giáo tại Kandy và nhiều vùng phụ cận, bất chấp hiểm nguy rình rập.

Cha được dòng giảng thuyết Thánh Philipê Neri trợ lực và được Đức Giám Mục Cochin chỉ định làm giám quản vùng Tích Lan. Cha liên tiếp kinh lược các vùng truyền giáo không biết mỏi mệt, mặc dù sức khỏe ngày càng hao mòn. Trong chuyến đi sau cùng, cha bị ngã xe và mang thương tích trầm trọng. Về đến Kandy, bệnh tình của cha trở nặng thêm. Sau khi nhận lãnh bí tích xức dầu bệnh nhân, cha cầu nguyện cho đến khi trút hơi thở cuối cùng vào giữa đêm khuya ngày 16 tháng giêng năm 1711, thọ 59 tuổi. Vua Kandy đã đích thân gửi lời chia buồn với các cha thuộc hội dòng do cha thành lập trước đây. Tín hữu khắp nơi tuôn về Kandy viếng xác cha suốt ba ngày trước khi cử hành tang lễ.

Cha Joseph Vaz được Đức Gioan Phaolô 2 tôn phong chân phước trước sự hiện diện của 300 ngàn tín hữu. Đêm trước đó đã có 30 ngàn người đến địa điểm hành lễ, họ ca hát, đánh trống, canh thức cầu nguyện và ngủ lại tại chỗ để dự lễ hôm sau. Trong số các tín hữu ấy có 2 ngàn người Tamil từ khu vực do phiến quân kiểm soát ở miền bắc, đã vượt mọi nguy hiểm về thủ đô dự lễ, ngoài ra còn có 800 tín hữu đến từ Ấn độ. Đồng tế thánh lễ hôm ấy 2 có 110 vị gồm 2 HY, 30 GM và gần 80 linh mục.

Sau khi tiểu sử cha Vaz được trình bày, mọi người đã hát kinh cầu các thánh, và ĐTC Phanxicô đọc công thức tuyên bố ghi tên chân phước Joseph Vaz vào sổ bổ các thánh của Giáo Hội và truyền cho toàn thể Giáo hội tôn kính thánh nhân. Cộng đoàn vỗ tay rất lâu và ca đoàn hân hoan hát mừng vị tân hiển thánh, vị thánh đầu tiên của Giáo Hội tại Sri Lanka, trong khi thầy phó tế rước thánh tích của cha Vaz lên bàn thờ.

Nhà Nước Cuba đã trả lại 12 nhà thờ và bất động sản cho GH Công Giáo

LA HABANA. Cho đến nay nhà nước Cuba đã trả lại 12 nhà thờ, nhà xứ và các cơ sở khác cho Giáo Hội Công Giáo, và người ta hy vọng với chiều hướng cởi mở hiện nay, viễn tượng này sẽ khả quan hơn nữa. Theo hãng tin Vatican Insider, tiến trình trả lại nhà thờ và các bất động sản khác cho Giáo Hội Công Giáo Cuba đã bắt đầu từ năm 2009, và người giữ một vai trò quan trọng trong tiến trình này là ĐHY Jaime Ortega, TGM giáo phận thủ đô La Habana. LM José Felix Pérex, Phụ tá Tổng thư ký HĐGM Cuba, nhận định rằng: “Việc trả lại tài sản cho Giáo Hội là một cử chỉ rất tích cực từ phía chính quyền. Trả lại những gì thuộc về Giáo Hội là điều tạo nên bầu không khí tín nhiệm”. Trong số các tài sản được trả lại cũng có nhà nguyện thuộc đại học cổ kính Thánh Tomaso Villanueva, ở mạn tây thủ đô La Habana, và hai thánh đường ở thành phố Santiago de Cuba là Nhà Thờ Thánh Giuse Thợ và nhà thờ thánh Biển Đức.

Dịch Ebola vẫn ảnh hưởng tiêu cực tới việc thực hành tôn giáo tại Sierra Leone

FREETOWN. Bệnh dịch Ebola vẫn còn ảnh hưởng tiêu cực đối với việc

thực hành tôn giáo tại nước Sierra Leone bên Phi châu. Quốc gia này có 6 triệu dân và tính đến ngày 19.12 vừa qua, có 8.880 người bị lây bệnh dịch này và 2.529 người chết. Có 1.326 người được chữa trị và nhiều người sống sót. Việc thực hành đạo bị giới hạn nhiều do tình trạng này. Ví dụ tại nhà thờ, mỗi ghế dài chỉ được phép ngồi 3 người để tránh sự tiếp xúc với nhau. Khi vào nhà thờ, thay vì chạm tay vào bình nước thánh để làm dấu Thánh Giá, thì phải rửa tay với chất Clor để sát trùng. Trong thánh lễ không được bắt tay người khác để chúc bình an. Sau buổi lễ, mỗi người được kiểm soát nhiệt độ bằng tia hồng ngoại. Ngoài ra, các lễ nghi rửa tội, xúc dầu bệnh nhân và hôn phối không được cử hành. Ngày 24.12 vừa qua, không có các lễ vọng giáng sinh và phần lớn các giáo xứ chỉ cử hành một thánh lễ duy nhất.

Vatican gửi 3.500.000 Mỹ kim tới các nước Phi châu bị ảnh hưởng bởi dịch Ebola

Dịch Ebola lây lan đến con người trong diện rộng. Hơn 8.000 người đã chết ở Sierra Leone, Guinea và Liberia kể từ khi nó bùng nổ vào tháng 12 năm 2013. Các chuyên gia y tế đặc biệt tiếp xúc với vi rút này, kể từ khi nó được truyền qua tiếp xúc cơ thể. Cho đến nay, 10% bác sỹ của Sierra Leone đã thiệt mạng sau khi hỗ trợ người dân bị nhiễm bệnh.

Trong một tài liệu, Hội đồng Giáo hoàng về Công lý và Hòa bình Vatican lặp lại tỷ lệ tử vong cao trong số các chuyên gia y tế. Trong văn bản này cũng yêu cầu cộng đồng quốc tế duy trì sự giữ giúp giải quyết dịch bệnh.

Tài liệu công bố rằng Vatican đang gửi “sự đóng góp tài chính” với 3.500.000 Mỹ kim để giúp các nước đang khó khăn nhất. Số tiền này sẽ được dùng để hỗ trợ các gia đình và đào tạo người dân về cách ngăn chặn sự lây lan của virus.

SINH HOẠT GIÁO XỨ & CỘNG ĐOÀN

Mừng Xuân Ất Mùi

Thánh Lễ Tân Niên: CN 22/2/2015 @1:30 PM

_ Kính nhớ tổ tiên: Bái nhang trước Bàn Thờ Tổ Tiên

_ Thánh Lễ

_ Dâng lễ vật đầu năm: Bánh chưng, Mâm ngũ quả, Hoa Xuân, Bánh Rượu

_ Hái Lộc Lời Chúa

_ Lì xì đầu năm

_ trò chơi lô tô

_ văn nghệ

_ ẩm thực đầu năm

_ Địa điểm: tư gia AC Thu-Oanh

BMV CD Đức Mẹ La Vang trân trọng kính mời

Tiền Dâng Cúng Giáo Xứ Chân Phước Tesresa Calcutta CN 11/1/2015

Tiền bỏ giỏ: \$ 1,058.71

Tiền trong phong bì: \$ 2,232.00

Tiền xây dựng Thánh Đường: \$ 713.00

Số gia đình gia nhập Giáo Xứ: 1,245

VƯỜN ADONG & EVA

Người vợ quy hàng

Laura Doyle

Người ta tự hỏi phải chăng cuộc chiến nam nữ bình quyền dây dưa từ mấy chục năm qua đã tới một khúc quanh mới, một thời kỳ hưu chiến tại Hoa Kỳ.

Bước vào đầu thế kỷ XXI, Laura Doyle, một nữ quyền feminist sống tại Nam California và đồng thời cũng là một nhà tâm lý học đã tung ra một quyển sách độc đáo bàn về cách bảo vệ hạnh phúc trong cuộc sống vợ chồng. <http://lauradoyle.org/store/the-books>

Đó là tác phẩm *The Surrendered Wife* (Người vợ quy hàng) đã trở thành một loại sách bán chạy nhất bestseller ngay lập tức với số bán 100,000 quyển chỉ trong tháng đầu tiên.

Trong thời buổi nam nữ bình quyền, âm thịnh dương suy, những ý tưởng quá ngược dòng và quá mới lạ của tác giả đã làm nhiều người bàng hoàng và

sững sốt (kể cả giới phụ nữ).

Báo chí và các đài truyền hình quan trọng Hoa Kỳ đều hết lời ca tụng tác phẩm của Laura Doyle.

Nhưng cũng có rất nhiều người, phần lớn là phe cánh đàn bà mà đặc biệt là giới nữ quyền feminist thì đả kích và chống đối kịch liệt.

Phe đàn ông thì sững sờ và tự hỏi đây là mộng hay thực hử Trời?

The Surrendered Wife đã được dịch ra Pháp ngữ với tựa đề là Femmes Soumises (First Editions 2001)

Laura Doyle có lỗi ngược dòng không?

Chấm dứt giai đoạn thống trị, vợ chúa chồng tôi, xỏ mũi chồng kéo đi?

Laura Doyle đề cao sự quay trở về nguồn với những giá trị đạo đức ngày xưa trong đời sống lứa đôi. Chồng là người chỉ huy và vợ là người tuân hành.

Từ vai trò một người phụ nữ cấp tiến, quậy phá, hét ra lửa (bà chằn lửa), nhà ngọc phun châu, chỉ huy, kiểm soát, khống chế, thống trị, sai khiến chồng thẳng tay, xem chồng như tấm thảm chùi chân (doormat) ngoài ngạch cửa, nay thì Laura Doyle đã trở thành một người biết ăn năn hối cải như chính bà đã tự nhìn nhận (féministe et emmerdeuse repentie).

Tác giả đã hồi tâm và đã “ngộ” là mình cần phải thay đổi cách cư xử với chồng mới khỏi đi đến chỗ đổ vỡ hạnh phúc gia đình.

Bà thú nhận là từ khi lấy chồng lúc 22 tuổi, bà không ngớt ra lệnh, chỉ trích, gắt gỏng, nói xỏ xiên, bươi móc chuyện nhỏ nhặt, hạ nhục ông xã về bất cứ mọi sự sơ xuất nào, xem ông như một đứa con nít nếu ông ta làm không đúng như ý bà muốn.

Nhưng than ôi! càng ngày ông xã càng có khuynh hướng tách rời ra xa bà.

Vợ chồng mất dần đi sự đồng cảm của buổi ban đầu. Tình yêu phai nhạt.

Cay đắng chán chường chồng chất thêm lên mãi từ cả hai phía. Viễn ảnh ly dị đang ngấp nghé ngoài cửa...

Gương vỡ lại lành

Để cứu vãn hạnh phúc quá mong manh, bà cố tìm hiểu, học hỏi kinh nghiệm từ những cặp vợ chồng thật sự gắn bó yêu thương nhau và đang có cuộc sống hạnh phúc.

Bà rút tỉa những kinh nghiệm quý báu của họ và đem áp dụng cho trường hợp của bà.

Lạ thay, sau một thời gian, ông xã càng ngày càng trở nên vui vẻ trở lại, tự tin hơn và bắt đầu quan tâm đến trách nhiệm gia đình. Phần bà thì cũng cảm

thấy thanh thản, hạnh phúc hơn xưa nhiều.

Tình yêu vợ chồng đã được hàn gắn trở lại nhờ bà đã biết thay đổi tư duy, thái độ và cách ứng xử với chồng.

Bà đã ngộ ra chân lý: phải tự mình thay đổi chính bản thân mình chứ không phải mong đợi sự thay đổi ở phía người khác.

Bà đã trở nên một người vợ quy hàng và quyết định đem chia sẻ các kinh nghiệm của mình với các chị em phụ nữ qua tác phẩm *The Surrendered Wife*.

Bảo vệ hạnh phúc bằng cách nào?

- Bà không còn kiểm soát, ăn hiếp, xài xể, đi, cần nhằn (nagging), chỉ trích cũng như hạ thấp ông xã nữa.

- Phải ngoan ngoãn vâng lời chồng bất cứ việc gì từ nhỏ đến việc lớn.

- Kính trọng chồng.

- Tất cả điều gì ông xã đề nghị ra bà đều vâng lời cả.

- Không bao giờ ngắt lời, hay gắt gỏng với ông nhà.

- Bà không còn tìm cách kiểm soát ông xã nữa.

- Đối xử với chồng như một người trưởng thành, không xem ông như là một đứa con nít nữa.

- Để cho chồng mình được tự do lựa chọn quần áo nào ông ta thích mặc, không ép buộc ông phải ăn uống cái này cái nọ như ý bà muốn.

- Đừng thèm quan tâm nếu ông chạy lộn đường. Không được tỏ vẻ bực bội, sửa lưng, chọc què làm ông chạnh tự ái của thằng chồng.

- Không được đóng vai trò tài xế phụ băng sau (backseat driver) để chỉ trích, chê bai, phê phán cách lái xe trong lúc ông đang cầm volant cũng như bất cứ chuyện gì khác trong lúc ông ta đang lái xe. Ông đổ quạu, mất tinh thần dám gây tai nạn lắm.

- Phải có lòng tin nơi ông xã về bất cứ chuyện gì, từ vụ sex đến việc quản lý tài chánh gia đình.

- Hãy chiều ý ông xã, cho phép ông được vui vẻ với mình ít nhất một lần trong tuần mặc dù máy mình hông được nóng cho lắm.

Chấn động trong xã hội Hoa Kỳ

Tác phẩm *The Surrendered Wife* đã tạo một chấn động mạnh mẽ trong xã hội Hoa Kỳ.

Thành công ngoài sức tưởng tượng. Tác giả đã đi chu du khắp nước Mỹ để quảng bá những ý kiến mới, tổ chức những nhóm học tập workshop, seminar, những buổi hội thảo, những hội đoàn các người vợ quy hàng để

trao đổi kinh nghiệm và học hỏi lẫn nhau về cách bảo vệ hạnh phúc gia đình.

Phong trào Surrendered Wife lan rộng ra khắp thế giới.

Sang các quốc gia khác như Canada, Anh Quốc, Úc

Châu, Norway, Finland, Singapore, Nhật Bản...

Họ dạy các chị những gì trong các buổi hội thảo?

- Các chị hãy vĩnh viễn ngưng tranh chấp, cãi cọ, gây lộn, cãi nhau, về ba cái vụ tiền bạc. (Stop fighting about money forever).
- Dành nhiều thời gian để mình vui sống (Find more time for your own enjoyment).
- Các chị đừng ham ôm đồm quá nhiều trách nhiệm (Have fewer responsibilities).
- Nên bày tỏ những gì các chị mong muốn để cho ông xã (của chị) hiểu (Express what you want so that he can hear you).
- Vẫn còn tiếp tục hẹn hò tình tứ với ông xã (của chị) suốt đời (Date your husband for the rest of your life).
- Chia sẻ với chồng nhiệm vụ làm cha mẹ dạy dỗ con cái (Partner in parenting).
- Cứ vui vẻ múa lân (với ông xã) bất cứ lúc nào hai người cảm thấy nóng máy (Have great sex).
- Tái lập và vun bồi lại không khí êm đềm trong mái ấm gia đình (Restore harmony in your home).
- Hãy si tình ông xã trở lại (Fall in love all over again). Hồng được làm giả đồ nghe cung!

Bị chống đối cũng nhiều

Bên cạnh đó, tác giả cũng phải đối đầu với sự chống đối vô cùng ác liệt từ phía các bà nhất là các nhóm nữ quyền mà trớ trêu thay bà là một thành viên.

Đường lối quá cách mạng của Laura Doyle đã đi ngược lại hoàn toàn với những gì hội nữ quyền đã đề ra từ trước tới nay.

Có người còn xem Laura Doyle như là một người vô cùng phản động (réactionnaire).

Phía đàn ông thì cho rằng đây là dịp thể hiện sự bình đẳng giữa tài năng và trách nhiệm.

CHUYỆN ĐỜI THƯỜNG

STROKE!

Lý Hải Minh Hà

Gần đây rất nhiều người chết vì đột quy. Chia sẻ với mọi người một thông tin hay về triệu chứng đột quy. Bạn hãy dành chút thời gian đọc nhé, biết đâu có thể nhận biết và cứu những người xung quanh mình kịp thời.

Cục máu đông / Đột quy

- Người ta vừa tìm ra triệu chứng thứ tư, đó là biểu hiện của lưỡi.

Trong bữa tiệc nướng, một phụ nữ tên Jane vấp ngã – rồi cô bảo mọi người rằng cô không sao (vì mọi người khuyên nên gọi bác sỹ)... cô nói cô vấp vào viên gạch vì đôi giày mới.

Mọi người giúp cô gột rửa quần áo và lấy đĩa thức ăn mới cho cô. Còn 1 chút run run, nhưng cô vẫn đi lại ăn uống cùng mọi người suốt bữa tiệc.

Sít lâu sau chồng cô gọi điện báo cho mọi người rằng vợ anh đã phải đưa đi viện (Jane đã mất lúc 6h00 tối). Cô bị đột quy tại buổi tiệc. Nếu mọi người biết cách nhận biết các dấu hiệu của đột quy thì có lẽ hôm nay Jane vẫn còn ở lại với chúng ta. Có thể nói rằng một số người không chết, mà họ chỉ kết thúc trong tình trạng không ai giúp đỡ, không ai có khả năng giúp đỡ.

Chỉ mất một phút để đọc phần sau.

Một bác sỹ về thần kinh nói nếu ông có thể gặp bệnh nhân đột quy trong vòng 3 tiếng thì ông có thể hoàn toàn đảo ngược tình thế. Ông nói, bí quyết chỉ là nhận biết triệu chứng đột quy, chẩn đoán, và sau đó chăm sóc y tế cho bệnh nhân trong vòng 3 giờ. Song bí quyết này không phải ai cũng dễ dàng biết.

CÁCH NHẬN BIẾT BỆNH ĐỘT QUY:

Đôi khi các triệu chứng đột quy rất khó nhận biết. Thật vậy, việc không nhận diện được triệu chứng đó có nghĩa là hiểm họa. Nạn nhân đột quy có thể bị tổn thương não nghiêm trọng nếu mọi người xung quanh không nhận biết được các triệu chứng đột quy.

Bạn hãy đọc và Nhớ ‘3’ bước gọi tắt là CNG bằng cách hỏi bệnh nhân 3 câu đơn giản sau:

C *Bảo người đó CUỖI.

N *Bảo người đó NÓI chuyện và NÓI chữ A. NÓI CÂU ĐƠN GIẢN (một cách mạch lạc) (Ví dụ: Canh cua cà, Món súp gà)

G *Bảo người đó GIỎ CẢ HAI TAY LÊN.

Nếu bệnh nhân gặp khó khăn với **BẤT KỲ MỘT ĐIỀU NÀO** trong số 3 điều đó, hãy gọi cấp cứu ngay và mô tả các triệu chứng cho người điều động cấp cứu.

Biểu hiện mới của Đột quy -----Hãy lè lưỡi ra

Hãy bảo người bệnh lè lưỡi ra. Nếu lưỡi bị ‘cong’, hoặc vẹo bên này vẹo bên kia thì đó cũng là dấu hiệu đột quy.

Một bác sỹ chuyên khoa tim nói, nếu mỗi người gửi thông tin này cho 10 người thì đảm bảo rằng ít nhất sẽ cứu được 1 người.

Tôi đã làm phần việc của tôi. Còn bạn?

Cảm nghĩ đầu tiên về nước Mỹ của một du khách Việt Nam...

Máy bay đang hạ cao độ để đáp xuống phi trường LAX, lòng tôi có một chút bồi hồi vì đây là lần đầu tiên tôi đặt chân đến Mỹ. Một đất nước được nhiều người cho là # 1 trên thế giới, và xem nó như một “thiên đường hạ giới” nên lòng tôi có một chút háo hức để xem thiên đường đó trong thực tế như thế nào?. Tôi đoán chắc cô A đi chung đoàn với tôi sẽ còn háo hức hơn tôi nhiều, vì theo lời cô tâm sự: “Được đặt chân lên đất Mỹ là niềm mơ ước của tôi từ mấy chục năm trước. Tôi đi làm và kiên nhẫn ky cốp để dành mỗi năm 2 triệu (= \$US 100) cho việc thực hiện ước mơ này. Ba mươi năm trôi qua tôi để dành được 60 triệu, kỳ này Việt Travel tổ chức đi Mỹ 1 tuần giá có 40 triệu quá rẻ nên tôi đặt vé liền, còn 20 triệu coi như chi phí linh tinh và mua sắm... Vậy là ước mơ lâu đời của tôi trở thành hiện thực!” Không phải chỉ có cô A mà hình như ai cũng thích đi Mỹ, ít nhất là 1 lần trong đời rồi chết cũng mãn nguyện

Sau khi qua thủ tục Hải Quan, lấy đầy đủ hành lý và đẩy ra khỏi cổng, ai cũng thở phào nhẹ nhõm, chuẩn bị tâm lý để “enjoy” thiên đàng nước Mỹ. Bỗng hướng dẫn viên thông báo có 1 vị khách bị kẹt lại, không biết vì lý do gì, nên cả đoàn phải chờ. Lúc đầu chúng tôi còn đứng lịch sự đợi, tưởng đâu 15’ – 30’, ai dè 1 tiếng rồi 2 tiếng vẫn chẳng thấy tăm hơi vị khách “đặc biệt” đâu? Xuống máy bay ai cũng mệt nhoài vì giờ giấc bị thay đổi và vì hành trình bay quá dài, bây giờ lại phải chờ đợi quá lâu, ai nấy mệt mỏi ngồi bò lê bò càng dưới đất, rồi lại thêm đói bụng nên quay ra “xì nẹt” HDV. Tội nghiệp HDV chỉ biết xin lỗi và cười trừ vì anh cũng mù tịt không biết

chuyện gì xảy ra cho vị khách ĐB, họ không cho HDV tiếp cận vị khách. Họ đem ông ta vào phòng và thẩm vấn trong đó. Thật là thiên đường đâu chẳng thấy, chỉ thấy địa ngục, nước Mỹ “Welcome” đoàn như thế này thì # 10, chứ # 1 gì nổi!

Theo chương trình dự định, trước tiên đoàn sẽ ghé thăm khu Little Saigon (một kiểu Saigon ngoài Việt Nam), nơi có cộng đồng người Việt sống tụ họp lại đông nhất thế giới. Tôi có cô bạn thân ở vùng này, tui tôi đã liên lạc email và ĐT hàng ngày trước khi đi, bạn tôi dặn khi nào xe lăn bánh đi Little Saigon thì nhớ ĐT báo tin để bạn ra đón gặp mặt. Đợi gần 3 tiếng rồi chắc bạn tôi đang nóng ruột chờ ĐT, may quá thấy ông ngồi kế bên có ĐT nói chuyện với người nhà ở Mỹ, tôi bèn xin cho gọi nhờ để báo tin cho bạn biết. Sau khi tóm tắt ngắn gọn là tôi đã đến Mỹ và bị chờ đợi vô vọng ở phi trường... ảm ức quá tôi bèn “phang” cho bạn một hơi:

– Nước Mỹ # 1 của bạn gì ẹ quá! không có nổi 1 cái ghế cho khách ngồi. Cả đoàn du lịch hơn 40 người phải ngồi lê lét dưới đất với hành lý ngổn ngang trong mấy tiếng liền, ngó thiệt thảm! Hình ảnh này quay phim chiếu lên chắc không ai dám tới Mỹ nữa!

Nói xong tôi thấy hả bớt ảm ức, nhưng tội nghiệp chắc bạn tôi bị “quê”, dù thường ngày bạn thường khen tôi hiền lành và có “Tâm Phật”, bởi vậy mới biết muốn tu cũng tùy hoàn cảnh, và có bị thử thách mới biết trình độ tu của mình tới đâu?

Cuối cùng thì sau hơn 3 tiếng chờ đợi dài lê thê, vị khách ĐB đã xuất hiện với nét mặt bơ phờ hộc hác, ông cho biết vì khuôn mặt ông giống 1 nghi can khủng bố, nên an ninh phi trường phải giữ ông lại thẩm vấn, điều tra, rồi chờ xác minh... vì vấn đề an ninh của nước Mỹ là quan trọng hàng đầu. Như vậy nước Mỹ tiếng là “thiên đàng” nhưng vẫn không có bình an, mà khi không có bình an thì sao gọi là thiên đàng được? Nhìn đâu cũng nghi thấy có khủng bố làm tui tui bị vạ lây. Vị khách ĐB than thở:

– Không biết cha mẹ sinh ra tôi có khuôn mặt giống mấy thằng trời đánh khủng bố làm chi, để tôi chịu khổ rồi còn làm quý vị khổ lây. Phải chi tôi giống T.T. Obama thì đỡ biết bao.

– Thôi thoát được là mừng rồi. Hú vía! tưởng đêm đầu tiên ở “Thiên đường Mỹ” mà phải nằm đường ngủ rồi chứ.

Khi xe lên xa lộ, tôi thấy xa lộ Mỹ cũng bị kẹt xe khủng khiếp giống ở Saigon, chỉ có khác ở Mỹ là xé 4 bánh, còn ở Saigon là xé 2 bánh. Như vậy chắc là môi sinh cũng bị ô nhiễm trầm trọng. Ở Nhật thì khác, phương tiện

đi chuyển chính là tàu điện ngầm nên tôi thấy đường phố ít xe cộ và có vẻ yên tĩnh, ở mỗi ngã tư người ta còn làm tiếng chim hót khi khách qua đường nên không gian có vẻ bình an...

Sau một thời gian ngắn ở Mỹ, đi chơi nhiều nơi, thăm nhiều chỗ... Cái ấn tượng ban đầu về nước Mỹ # 10 đã dần dần phai nhạt. Dựa vào thực tế những gì tôi trông thấy và trải nghiệm tôi xin chia sẻ một số cảm nghĩ về nước Mỹ: rest-area

“Rest Room” (RR)

Người xưa cũng đã từng nhận định đây là nơi con người thể hiện một trong “tứ khoái” của mình và cái mà tôi “ấn tượng” nhất và khoái nhất của nước Mỹ chính là RR. Tôi khoái nhất là cái giấy lót bàn cầu sao mà nó mượt và sạch, ngồi lên mới thấy sướng làm sao! Tôi đã từng đi du lịch nhiều nơi trên thế giới, nhưng không ở đâu tôi thấy có “tiết mục” này. Không biết RR của vua chúa, của tổng thống ra sao, nhưng cái RR công cộng mà tôi “ấn tượng” nhất là RR ở nhà thờ Kiếng (Crystal Cathedral) sao mà nó lịch sự đẹp đẽ và sang trọng làm sao! Giờ đây tôi mới hiểu rõ tại sao người Mỹ đặt tên nó là “Rest Room” vì đó là nơi người ta “thư giãn”. Mỗi lần tôi đi RR hơi lâu làm bạn tôi lo hỏi “sao lâu vậy? có gì trục trặc không?” Thực ra tôi đang enjoy và thư giãn vì tên nó là “Rest Room” mà!

Ở Mỹ chỗ nào cũng có RR Free và rất sạch sẽ, ngay cả dọc các xa lộ thỉnh thoảng lại có Rest Area để người ta xuống đi RR, rồi đi tới đi lui thư giãn gân cốt. Điều làm tôi ngạc nhiên là không phải chỉ có con người mới được quan tâm mà ngay cả chó cũng được chiếu cố. Ở một khu Rest Area (CA), tôi nhìn thấy tấm bảng “Dog’s Exercise Area” và cạnh đó là khu RR cho chó và có thiết kế sẵn một hộp đựng túi nylon để chủ nó lấy hết “chất thải” rồi bỏ vô thùng rác gần đó cho vệ sinh.(Cái vụ này không biết đến thế kỷ nào VN mới đạt tới?) Đúng là người Mỹ có cái nhìn thực tế, nên thấy rõ nhu cầu thiết yếu của con người và giải quyết vấn đề một cách “tuyệt vời”. Đối với những du khách tuổi “về hưu” thì nhu cầu RR càng quan trọng hơn. Mỗi khi đi chơi đâu xa mới quan tâm hàng đầu của tôi chính là RR, có như vậy mới thấy thoải mái, an tâm. Cảm ơn nước Mỹ đã cho tôi sự an tâm đó khi đi du lịch Mỹ (và có lẽ cũng chỉ có duy nhất ở Mỹ).

Xin đừng xem thường chuyện RR và cho đó là chuyện “dơ bẩn” như ở Việt Nam. Các thành phố lớn, các khu du lịch sang trọng đều ít quan tâm đến việc xây dựng RR, thử hỏi du khách khi có nhu cầu mà không có chỗ giải

quyết sẽ “khôn khổ” đến mức nào? Chắc phải mượn câu thơ của N. Du để diễn tả hoàn cảnh “éo le” này: “Đoạn trường ai có qua cầu mới hay”. Nói tới đây tôi chợt nhớ câu chuyện vui về RR : Trên một chuyến xe đò Saigon – Đà Lạt một chú ba tàu “mắc” quá, chịu hết nổi bèn la lớn lên nói với bác tài : “Chờ ơi! làm ơn ngừng xe, cho ngộ xuống “đi”, rồi nị muốn “ăn” bao nhiêu thì “ăn”, ngộ cũng cho hết...” khiến cả xe cười rần rần.

Vệ Sinh và nước uống

Ở Mỹ vấn đề vệ sinh luôn được quan tâm, thùng rác có mặt ở khắp nơi tạo điều kiện thuận lợi cho người dân giữ vệ sinh công cộng. Tôi gần như không thấy rác xuất hiện trên đường phố hay trên xa lộ. Nghe nói xả rác trên xa lộ sẽ bị phạt rất nặng. Dân Mỹ từ người lớn tới trẻ em không bao giờ xả rác ngoài đường, họ có ý thức giữ gìn vệ sinh công cộng rất cao. Tôi nhìn thấy một em bé mở viên kẹo ăn, rồi cầm giấy gói kẹo giữ trong tay cho tới khi tìm được thùng rác thì mới vứt vô đó. Ngược lại khi tôi đi hành hương Ấn Độ thì tình trạng vệ sinh thật khủng khiếp, những con bò ngang nhiên đi trên đường phố và vô tư ngừng lại để “ị” bất cứ lúc nào chúng muốn, nên phân bò đầy đường phố, không ai dọn dẹp, mùi xú uế xông lên khắp nơi, nhất là khí hậu nóng bức miền xích đạo của Ấn Độ. Người dân nghèo thì đỡ hơn bò một chút, họ biết chạy vô hai bên lề đường rồi cũng “đứng, ngồi, tiểu, tiện tự nhiên thoải mái”. Bây giờ nhớ lại tôi vẫn còn thấy rùng mình. Hiếm thấy toilet công cộng ở Ấn Độ. Ngoài ra tôi còn nghe nói ở Sông Hằng người ta thiêu xác người rồi thả xuống đó, rồi tiểu tiện, tắm giặt, gội đầu cũng ở đó. Thậm chí còn uống nước sông Hằng xem như là nước thiêng trị bệnh. Tôi nghĩ tôn giáo không chỉ góp phần nâng cao đời sống tâm linh con người mà còn phải góp phần nâng cao trình độ hiểu biết về vệ sinh để bảo vệ sức khỏe người dân.

Bên cạnh đó, nước uống là một vấn đề cần thiết cho sức khỏe, người ta có thể thiếu ăn, nhưng không thể thiếu nước. Ở Mỹ vòi nước công cộng để cho mọi người có thể tới uống có mặt ở khắp nơi: Công viên, phi trường, bệnh viện, trường học, rest area.... Nhưng tôi bị ám ảnh bởi “nước phong ten VN” thiếu vệ sinh nên mỗi lần đi chơi, phải đem theo nước chai, đem nhiều thì xách nặng quá, đem ít thì không đủ uống. Bạn tôi khuyến khích đem theo 1 chai nước thôi, uống hết gặp vòi nước ở đâu thì châm thêm, vì Bác sĩ nói rằng nước “phong ten” ở Mỹ đảm bảo an toàn vệ sinh còn tốt hơn là nước chai...nhưng sao tôi vẫn thấy hơi ngán sợ bị đau bụng vì bụng tôi hơi yếu.

Một buổi sáng trước khi đi chơi, tôi xách nước theo nhiều hơn, vì hôm qua thiếu nước mà mua dọc đường bị “chém” tới 3 \$/1 chai nên bị “đau bụng” (dĩ nhiên là đau bụng vì xót tiền, chứ không phải đau bụng kiểu kia). Tôi lảm bảm: “Thiệt là nan giải không biết tính sao, sợ đau bụng kiểu này thì lại bị đau bụng kiểu kia”. Bạn tôi cười nói:

– Hôm qua bạn xót tiền không dám mua nước, tôi đưa bạn chai nước, bạn uống hết sạch. Vậy bạn có thấy bị đau bụng không? nước lấy từ phong ten đó!

– Ủa vậy hả? vậy là mình vô tình đã “past test” rồi, nước phong ten ở Mỹ thật an toàn, tôi uống nguyên 1 chai mà chẳng hề thấy đau bụng gì cả, vẫn khỏe re!

Ôi ! tốt quá, từ nay đi du lịch ở Mỹ, tôi an tâm không phải bận tâm về nước uống nữa, vì ở đâu cũng có mà lại Free. Thiệt là cảm ơn nước Mỹ lắm vì tôi có thói quen uống nước nhiều (do nghe lời BS dặn để tốt cho sức khỏe đó!)

Chim Hải Âu và nỗi sợ hãi

Cảnh mà tôi thích nhất ở Mỹ là được nhìn từng đàn chim sẻ, chim bồ câu và đặc biệt là chim Hải Âu rất dạn dĩ và thân thiện với con người. Lúc đầu khi muốn tiếp cận với chúng, tôi cứ luôn miệng nói “Đừng sợ, đừng sợ” nhưng tôi thấy hình như chúng không biết sợ hãi là gì? Khi trong tay tôi có mấy miếng bánh mì là cả đàn lập tức sà xuống bu chung quanh để ăn. Có con dạn dĩ hơn còn sà xuống và “chớp” miếng bánh mì từ tay tôi tha đi mất tiêu. Từ đó tôi luôn luôn nhớ để dành bánh mì cho chim ăn, vì đó cũng là một niềm vui đầy thú vị mà ở Việt Nam không có được.

Mẹ con tôi chụp hình với chim Hải Âu và cảnh cho chim ăn không biết bao nhiêu lần mà vẫn chưa thấy chán. Các loài chim ở Mỹ hình như không hề sợ hãi con người, có lẽ vì không ai làm hại chúng. Khác với ở Việt Nam thấy bóng con người ở đâu là chim vội vỗ cánh bay xa, chậm bay thì có thể biến thành chim rô ti hay chim nướng cho mấy quán nhậu mọc ở khắp nơi.

Ở Việt Nam không chỉ có chim mới mắc bệnh sợ hãi, mà con người cũng nhiễm bệnh này khá nặng. Tôi nói vậy là vì nhớ đến câu chuyện một tôi ở hotel, sau một ngày đi chơi mệt mỏi, tôi về ai cũng muốn tắm rửa cho mát mẻ. Bạn tôi vô tắm trước, nhưng khi tắm xong đóng lại vì vòi nước cũ quá nên bị rớt ra, không xài được nữa. Bạn tôi đòi gọi tiếp tân để họ cho người lên sửa, nghe vậy mẹ con tôi sợ hãi can ngăn:

– Thôi bây giờ 10 giờ tối hết giờ làm việc rồi, đừng gọi cho mất công mà

còn bị rầy.

Con tôi còn chêm vô:

– Gọi lên có khi họ còn khếp mình vô tội phá hoại tài sản rồi bắt mình đền thì chết

Bạn tôi trả lời :

– Đừng sợ, sao cái gì cũng sợ vậy? Không gọi lên sửa rồi làm sao mấy người có nước tắm.

– Thì kiếm cái ly hứng nước ở sink, rồi lau mình sơ sơ cũng được mà! Nhưng bạn tôi không đồng ý và cương quyết gọi cho tiếp tân. Tôi lo lắng thầm nghĩ: “Con nhỏ này gan quá, nói không chịu nghe lời, rồi đây sẽ rắc rối tùm lum cho mà xem”

Trong bụng tôi bắt đầu đánh lô tô, tôi lo niệm Phật cho “tai qua, nạn khỏi”.

Khi bạn tôi gọi ĐT xong, tôi hồi hộp hỏi: “Họ nói sao? có la rầy gì không?”.

Bạn tôi cười ngất: “La gì mà la, họ sẽ cho người lên sửa ngay để mình có nước tắm liền” Tôi bán tín bán nghi: “Thiệt vậy sao?”

Một lát sau có tiếng gõ cửa và một ông thợ vào xem xét, ông trở ra và hẹn sẽ đi lấy đồ mới tới thay liền. Quả thật một lát sau ông ta trở lại không phải chỉ thay cái vòi nước mới mà thay luôn cả bông sen mới, vì cả 2 đều quá cũ.

Trời ơi tôi mừng quá, vòi lấy tiền tip cho ông ta. Đây quả là chuyện lạ vì nó hoàn toàn khác với hotel ở VN mà tôi đã từng trải qua.

Bạn tôi cười nói:

– Thấy chưa? mấy người ở VN dưới chế độ Công sản lâu quá rồi nên nhiễm bệnh “Cái gì cũng sợ” dù đó là việc đòi hỏi quyền lợi chính đáng của mình mà cũng sợ không dám nói.

Mấy mẹ con tôi bây giờ mới thực sự hoàn hồn hết sợ bèn thi nhau kể lại tâm trạng sợ hãi lúc nãy mà lăn ra cười bể bụng. Đúng là bệnh “Cái gì cũng sợ” đã ăn sâu vô tâm khảm người dân VN từ lúc nào không biết. Bây giờ nhờ qua Mỹ mẹ con tôi mới học được bài học “Đừng sợ”. Nghĩ lại cái xã hội gì mà từ chim tới người ai cũng mắc bệnh sợ hãi trầm trọng. Đơn giản như việc chạy xe ngoài đường, chẳng phạm tội gì, bị CA ngoắc vô là sợ rồi, lo móc tiền ra để “lót tay” cho thoát nạn. Bởi vậy thấy CA đâu là lo né tối đa như chim thấy thợ săn. Nhớ lại chuyện sửa vòi nước lúc nãy vừa thấy “quê” vừa thấy tức cười. Đúng là xã hội Mỹ văn minh có khác, quyền lợi chính đáng của con người luôn được đáp ứng nhanh chóng. Cuộc sống nếu vắng bóng những “nỗi sợ hãi” thì thật hạnh phúc biết bao! Tối đó được tắm với vòi nước và bông sen mới, thấy “đã” làm sao, được hưởng cảm giác mát mẽ,

thoải mái, chứ ở VN gặp trường hợp này chắc là phải hứng từng ly nước nhỏ mà lau mình sơ sơ rồi. Cám ơn nước Mỹ đã cho tôi bài học “Đừng sợ” nhưng không biết ít bữa về lại VN cái bịnh cũ này có tái phát không? Thực ra dạo gần đây ở VN đã có nhiều người vượt qua những nỗi sợ hãi để lên tiếng đòi hỏi và bảo vệ quyền lợi chính đáng của mình như phong trào “Dân oan” hay “Chúng tôi muốn biết” (Tôi mới biết chuyện này khi qua Mỹ, ở VN mọi chuyện đều bị bưng bít hết). Nhưng quan trọng là những đòi hỏi chính đáng ấy có được đáp ứng không? Dân chủ thực sự hay chỉ là “bánh vẽ” thể hiện qua điều này.

Free và On time

Khi đi thăm Balboa Park (San Diego) tôi tưởng phải mua vé vào cửa ai dè Free. Đã vậy lại còn Free xe Trạm phục vụ du khách lên ngồi chờ đi vòng vòng tham quan cảnh đẹp, vì công viên rộng mênh mông, nếu đi bộ thì chắc phải than thở như TCS: “Ôi! hai bàn chân mỏi...” Chữ Free đáng yêu làm sao, dù được hiểu theo nghĩa “Tự Do” hay “Miễn phí”, nghĩa nào cũng đáng yêu hết! mà chẳng phải mình tôi yêu đâu, có lẽ du khách nào đến Mỹ cũng đều yêu như tôi thôi.

Khi đến thăm “Golden Gate”, cây cầu nổi tiếng của San Francisco, mà tôi nghe tiếng từ khi còn học Anh văn ở trung học lận. Tưởng nổi tiếng lâu đời muốn thăm thì phải trả tiền vé, nhưng lại cũng Free luôn. Bởi vậy dân Mỹ siêng năng đóng thuế vì tiền thuế đó được chi vào những lợi ích công cộng, chứ không chui vào túi các quan tham nhũng như ở Việt Nam.

Bên cạnh đó tôi thấy dịch vụ nào liên quan đến người Mỹ đều rất đúng giờ (on time), ngay cả lịch trình xe Trạm miễn phí chở khách tham quan cũng rất đúng giờ. Tôi rất thích mục này, vì đâu có ai thích chờ đợi, hơn nữa đúng giờ là một cách biểu hiện mình biết tôn trọng người khác. Người ta thường nói “Thời giờ là vàng bạc” cho nên mình không nên phung phí vàng bạc của người khác, đó là một thái độ có văn hóa. Người Việt Nam mình tự nhận là có 4000 năm văn hóa, nhưng lại xài giờ cao su hơi nhiều kể cả ở Mỹ nên mới có câu : “Không ăn đậu, không phải Mẽ. Không đi trễ, không phải Việt Nam”

Ý thức tự giác và lịch sự

Xa lộ Mỹ có lúc cũng kẹt xe dữ dội hay vào giờ cao điểm các đường trong thành phố cũng bị kẹt xe, nhưng tất cả các xe đều nối đuôi trật tự lớp lang, không có xe nào “xé rào” vượt ầu, hoặc leo tràn lên lề như ở Việt Nam, rồi

manh ai này lách. Ở các ngã tư tôi không hề thấy có bóng dáng cảnh sát giao thông, mọi người tự giác tuân theo tín hiệu đèn xanh đỏ. Nếu gặp ngã tư có 4 bảng Stop, các xe tự động dừng lại, và lần lượt theo thứ tự, xe nào đến trước, đi trước, đôi khi tôi còn thấy họ ngoắc tay nhường nhau đi trước. Ngay cả những buổi tôi về khuya, lác đác ít xe chạy hoặc không có xe, khi gặp đèn đỏ hoặc bảng stop họ vẫn ngừng lại đúng luật. Hình như sống trong xã hội mọi người từ trên xuống dưới đều biết biết tôn trọng luật pháp, nó trở thành một nề nếp tốt ăn sâu vào thói quen của từng người. Ai cũng làm vậy, không thể làm khác được. Không như ở Việt Nam toàn xài “luật rừng”, “luật tùy tiện” hay “luật COCC” bắt đầu từ cấp cao rồi ảnh hưởng lan dần tới cấp dưới, ai cũng lo lách luật hay không muốn giữ luật, nên xã hội mới “bát nháo” như hiện nay. Mới đây nghe nói có “Thư ngỏ” tố cáo nhà nước vi phạm pháp luật, bắt người vô tội (Nhà văn Nguyễn quang Lập già yếu, vì dám viết những sự thật) được hàng ngàn nhà văn, nhân sĩ, trí thức... tham gia ký tên, nhưng những loại “thư ngỏ” này “gửi thì nhiều” nhưng chẳng bao giờ được phản hồi y như gửi cho “bù nhìn”

Nói tới đời sống xã hội, tôi nhận thấy người Mỹ cư xử rất lịch sự như khi tới những địa điểm tham quan, lúc thấy tôi và bạn tôi chụp hình cho nhau. Có một bà mẹ đẩy xe nôi đi ngang, ngừng lại và đề nghị chụp dùm cho bọn tôi. Hay như khi đi vào Aquarium thấy bọn tôi có vẻ “lơ ngơ” họ tiến đến hỏi thăm có cần họ giúp gì không? hình như họ đoán mình có nhu cầu cần giúp là họ sẵn lòng giúp. Đi đâu lỡ bỏ quên đồ, quay lại đồ vẫn còn đó. Thật là tử tế ! Những lúc chúng tôi lạc lối hay có thắc mắc gì họ đều tận tình giúp đỡ. Điều này giúp tôi hiểu tại sao người Mỹ làm từ thiện mạnh nhất thế giới. Tôi cảm thấy cuộc sống ở đây sao đầy tình người, dù nước Mỹ là nước tư bản chứ không phải là nước thuộc “thiên đường xã hội chủ nghĩa” mà VN mình đang mơ ước đạt tới. (Lạ một điều là dù chữ Mỹ rất hăng, nhưng con cháu các cán bộ đảng viên cao cấp đều tìm đường qua Mỹ du học hay định cư luôn).

Nói tới cuộc sống tình người ở Mỹ, tôi muốn gửi lời cảm ơn chân thành đến sự đón tiếp nồng hậu của các bạn quen biết gần xa, kể cả người chưa quen biết (như chị M, bạn của bạn tôi), cô S lặn lội lái xe mấy tiếng từ San Diego – OC để gặp tôi một lát... Các bạn làm tôi cảm thấy mình quá “đắt hàng” và rất “ấm áp” dù trời CA đã bắt đầu trở lạnh. Có lẽ mọi sự rồi sẽ qua đi, chỉ còn tình người ở lại, xin cảm ơn “tâm chân tình” các bạn đã tặng, làm tôi rất vui và ấm lòng dù đang ở “xứ lạ quê người “. Các bạn và những người Mỹ

tôi gặp trong chuyến đi này đúng là ” The beautiful people”.

Trên đây là một vài cảm nghĩ của tôi khi lần đầu tiên đặt chân đến đất Mỹ, có thể như người mù sờ voi. Hơn nữa ở đời không có gì hoàn hảo 100%, bạn có thể đồng ý với tôi hay không? Điều đó không quan trọng, vì đây chỉ là những cảm nghĩ riêng mà tôi muốn chia sẻ với các bạn sau vài tuần trải nghiệm thực tế trên đất Mỹ. Nó cũng giúp tôi “giải mã” vì sao ai cũng thích đi Mỹ.

Tạm biệt America, mong có ngày gặp lại. Kỷ niệm chuyến đi Mỹ đầu tiên.

Cuối năm 2014

N.X.

Phượng Vũ viết thay bạn

Phở Đà Lạt

Vietnamese Cuisine
39400 Murrieta Hot Spring Rd #107
Murrieta, CA 92563.
Tel: 951-600-5700
Hours: Mon-Sun: 10:00am-9:00pm

LỜI NGUYỆN: Lạy Chúa, lạy Cha, Ngài là bậc Thánh ở cạnh Đấng Cứu Thế đầy quyền năng. Nay con cầu khẩn Cha giúp con vượt qua khó khăn cấp thiết hiện nay. Đọc những lời nguyện này 9 lần/1 ngày. Đọc liên tục 9 ngày với lòng thành tâm sẽ được toại nguyện. Được việc hứa in lời nguyện này và tình Cha **Trương Bửu Diệp**. **Thuý Trần**

Nếu bạn muốn tìm hiểu ơn gọi dòng Truyền Giáo Ngôi Lời, Xin liên lạc
Cha Anthony Nguyễn cell: 847.687.1459
Email: acnguyensvd@yahoo.com
Website: www.svdvocations.org

Congregation of the Holy Spirit Province of the United States

Rev. Brandon Bảy Nguyễn, C.S.CP.
Vocation Director
Off 773-734-4418
Cell 501-908-6188
brandon7csep@aol.com
www.spiritans.org

Hiệp Hội Thánh Lễ Đời Đời

Hội viên sẽ được cầu nguyện trong những Thánh Lễ hàng ngày và được thông phần công đức do các linh mục và tu huynh thuộc Dòng Truyền Giáo Ngôi Lời đang phục vụ trên các cánh đồng truyền giáo.
Thánh Lễ Đời Đời có thể xin cho người thân còn sống hay đã qua đời.
Liên hệ: Cha Nguyễn Văn Long SVD. Phone (951)454 – 0529
PO Box: 760 Riverside, CA 92513.0060
Email: nguyenvanlong59@yahoo.com

Land For Sale:

Hesperia City. one half acre corner lot on paved road near Freeway 15 and Main Street off ramp. Zoned 2-8 units per acre. Water and electrical @ street. Near new Walmart, new hotels, and shopping. Only 60k.
Owner 714 675-3950.

EJ Belle Tiệm Tóc - Nail Day SPA.

Cựu Giáo Sư thẩm mỹ (40+ năm kinh nghiệm). Nhận dạy bằng về tóc hoặc da, cung cấp mỹ phẩm, trị các loại mụn không để lại sẹo không cần uống thuốc, sơn môi giữ nguyên ngày, lip conditioner cho phái nam chống khô môi, thâm môi
Liên lạc: Cô Đào: **714 675 3950**
www.ejbelle.com

Cha Trương Bửu Diệp:

Nếu ai có thiện ý muốn xin ký thỉnh nguyện thư cho cha Cha Trương Bửu Diệp được phong thánh xin liên lạc: Minh Bùi, điện thoại: 909-528-7823

GIÁO XỨ NGHÈO MIỀN BẮC VIỆT NAM

Ước mong đón nhận hảo tâm của Quý Vị Ân Nhân, xin Thiên Chúa trả công bội hậu cho những tấm lòng vàng. Suốt 100 năm qua, Giáo Xứ ước mơ một mái ấm đơn sơ cho con cháu có nơi học hành.

Lm. Quản Xứ: Jacintô VÕ THÀNH CHÂU, SVD: email: hyachau@gmail.com
Giáo Xứ Trang Cảnh
Nghị Xuân - Nghi Lộc - Nghệ An
Xứ Nghèo Miền Bắc - Việt Nam
Tel: 0903-877-053

L/L tại Mỹ:
13552 Garden Grove Blvd.
Garden Grove, CA 92868
Tel: 714-226-6175, 714-750-0266

Chuyên môn sản xuất hạt vạt lộ organic

Ra lò ngày thứ Tư và Chủ Nhật.
Anh Chị Ba: 951-926-9986
951-786-8693

Brandon Yuong Photography:
chuyên chụp ảnh Đám Cưới Hối
Chuyên nghiệp, sáng tạo, hình ảnh đẹp,
ấn tượng, lãng mạn
Website: <http://brandonyuong.com>
Email: celebrate@brandonyuong.com

ARER Dental

Thanh Chuong &
Nguyen Minh Chau DDS
560 N. San Jacinto St
Hemet, CA 92543
951-765-3174

ASIAN Printing

15101 Moran St., Westminster, CA 92683
Tel: 714-891-0898 Fax 714-894-1862
email: asianprinting@gmail.com
Chuyên in Thiệp Cưới và
mọi dịch vụ Ấn Loát

Nhận Sửa Các Loại Máy Vi Tính

Laptop, thay màn hình
Motherboard, D.C. Jacks
Liên hệ 951-813-5362

IVY Springs Medical Care

Bách Nguyễn, MD
Board Certified in Family Practice
41680 Ivy St, #A Tel 951-677-2227
Murrieta, CA 92562 Cell 951-235-9528

Kim Thu Phạm

R. E. Agent / Loan Consultant
Direct 858-610-2246 Home 951-694-6780
COUNTRYLAND
REAL ESTATE & MORTGAGE
4744 El Cajon Blvd., San Diego, CA 92115
Office: 619-282-9696 Fax: 619-516-1279

Redhawk Family Dentistry

44274 George Cushman Court,
Temecula,
CA 92592. Suite 205
Liên lạc: Hằng Nga(Gina) Vũ.
Cell: 951-303- 8695

Nhận giữ trẻ và dạy Việt Ngữ

Ai có nhu cầu xin liên hệ
Cô Hương Nhi

Tel. 951-305-1798

King Restaurant

Bánh Mì & Phở

31333 Temecula Parkway, Suite 130
Temecula, CA 92583.
Phone: 951-303- 8405

Blinds & Shutters

100% basswood shutters
2"&2.5" basswood blinds
2"&2.5" fauxwood blinds vertical
Free In-Home quote
Professional Installation
Phone: 626-572-3787
29350 BigHorn ct, Murrieta, CA

V & N Interior Design

Create the Home of Your Dream

Ngô T. Tran

Interior Designer
31772 Green Oak Way
Temecula, CA 92592
951-303-4372
951-699-9139

Skin Care by Kim: Chuyên trị da mụn, nám, cặn cồi. Đặc biệt lột da mặt rất có kết quả. Nhận xâm thẩm mỹ cho môi, mắt và chân mày. Trang điểm cô dâu, dạ hội. Ngoài ra còn có hướng dẫn trang điểm và dưỡng da cho từng cá nhân. Xin liên lạc: Kim
Tel 951-235-8103

29760 Rancho California Rd #103. Temecula. CA 92591.

DAN VO Nhận sửa xe 26955 Holly Grove Ct., Murietta, CA
Certified Toyota Master Technician, Certified Toyota Hybrid
Vehicle, Certified Master ASE

Dùng phụ tùng thay thế như của Dealer.
Tiền công bằng 1/2 giá của Dealer. Bảo đảm 1 năm
Xin gọi phone làm hẹn: 951-445-9362

Phòng Mạch: Châm Cứu & Thuốc Bắc

Bùi Hoài Albert, OMD. Nhận: Bảo Hiểm
Chuyên Trị: Đau nhức, nội ngoại thương, tai nạn xe cộ,
nghề nghiệp.
29950 Hunter Rd, #101, Murrieta, CA 92563
Cell: (702)-376-3971
Off: (951) 461-8377

FULL REALTY – Service, Inc.

Realtor DRE License # 01806276
Liên lạc: D. "Chris" Nguyen. Cell: 951-834-7701
Email: nguyenchris@hotmail.com Fax: 951-870-4053
Website: www.chrisnrealestate.com

Smile Dental Care, Steven T. Nguyễn

Cosmetic, Braces & Implants
Office Hours: Mon-Tue, Fri: 9:00am-5:30pm
Thu: 10am-6:30pm, Sat: 9am – 2pm
25100 Hancock Ave. # 112
Murrieta, CA 92562
Tel 951-304-7881
www.murrietasmile.com

Grand Opening. Brand new dental office:

Free Exam & Xrays, 50% off Teeth Cleaning & Zoom Whitening.
Cavity Catcher Dentistry & General and Cosmetic
42210 Lyndie Lane, Suite B
Temecula, CA 92591
(951) 695-5678, www.cavitycatcher.com